

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BRAȘOV
- SECȚIA PENALĂ -
DOSAR NR. 905/62/2015

SENTINȚA PENALĂ NR 25/S
Ședința publică din data de 09.02.2016
PREȘEDINTE ALINA CAMELIA TOCANIE
Grefier MONICA MARIAN

Cu participare : PROCUROR : DELIA MIHAI din cadrul Parchetului de pe lângă
Tribunalul Brașov

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra soluționării cauzei penale privind pe inculpata [REDACTAT] trimisă în judecată în stare de libertate pentru săvârșirea infracțiunilor de: luare de mită în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod Penal, rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare (4 acte materiale), și abuz în serviciu în formă continuată, prev. de art. 297 alin. 1 Cod Penal, rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare (4 acte materiale), ambele cu aplic. art. 38 alin. 1 Cod Penal.

Dezbaterile în prezenta cauză au fost înregistrate conform art.369 cod procedură penală.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care,

Dezbaterile în cauza penală de față au avut loc în ședința publică din data de 12.01.2016, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 26.01.2016, 02.02.2016 și apoi pentru data de 09.02.2016.

TRIBUNALUL :

Deliberând asupra cauzei penale de față reține următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov din data de 13.12.2015 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei [REDACTAT] pentru infracțiunea de luare de mită, în formă continuată, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal (4 acte materiale) și infracțiunea de abuz în serviciu, în formă continuată, prevăzută de art. 297 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal (4 acte materiale).

În rechizitoriu s-a reținut în esență faptul că, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, la data de 28.03.2014, ocupând funcția de șef tren în cadrul S.N.T.F.C.

„C.F.R. Călători” S.A., inculpata, în mod direct și pentru sine, a primit diferite sume de bani, în cuantum total de 60 lei, de la 4 călători frauduloși și, nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu referitoare la revizia legitimațiilor de călătorie privind pe aceștia, în sensul că, a permis acestora călătoria cu mijloacele de transport pe calea ferată și prin aceasta a cauzat o pagubă S.N.T.F.C. „C.F.R. Călători” S.A., în cuantum total de 124 lei, constând în prețul legitimațiilor de călătorie necesare a fi fost eliberate în tren, pentru distanțele respective de deplasare și, obținând pentru investigatorii călători frauduloși avantajul patrimonial privind neplata costului călătoriei respective.

S-a arătat în rechizitoriu că, cei patru călători frauduloși sunt investigatori cu identitate reală autorizați de procuror prin ordonanțele din datele de 06.02.2014 și 18.02.2014, aceștia fiind lucrători operativi din cadrul poliției judiciare, respectiv:

Se mai arată tot astfel că, la cererea procurorului, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Brașov a emis mandatul de supraveghere tehnică nr. 2/UP/06.02.2014, în baza încheierii nr. 3/UP/06.02.2014, pronunțată în dosarul nr. 570/62/2014 al acestei instanțe, prin care a încuviințat, începând din data de 07.02.2014 până la data de 08.03.2014 inclusiv, supravegherea audio, video sau prin fotografiere, privind activitățile autorizate prin ordonanța procurorului, dată în cauză la data de 06.02.2014, realizate de către investigatorii cu identitate reală, menționați mai sus. Prin încheierea nr. 21/UP/07.03.2014, pronunțată în dosarul nr. 1214/62/2014 al aceleiași instanțe, s-a dispus prelungirea măsurii de supraveghere tehnică, pentru perioada 09.03.2014 – 07.04.2014, inclusiv.

Precizează procurorul că, măsura introducerii investigatorilor sub acoperire a fost luată în mod progresiv și în funcție de datele cunoscute în fiecare moment procesual relevant, fără a se urmări în mod nejustificat vreo anume persoană, având inițial ca temei de fapt existența unor indicii temeinice și concrete constând în numărul mare de fapte similare de luare de mită depistate într-o anume perioadă de timp și temeiurile soluțiilor pronunțate cu privire la acestea având motivarea principală a valorii mici a mitei, ajungându-se în final la reținerea unor astfel de indicii privind descoperirea unui fenomen generalizat de corupție în domeniul respectiv, cu implicarea mai multor persoane ocupând astfel de funcții, inclusiv superioare, identificate de la începutul anchetei sau pe parcursul desfășurării cercetărilor în cauză.

Cu privire la infracțiunea de luare de mită, în formă continuată, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod Penal, raportat la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod Penal s-a reținut că inculpata, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, ocupând funcția de șef tren în cadrul S.N.T.F.C. „C.F.R. Călători” S.A. pe trenul IC 473 pe relația București - Simeria - București, în mod direct și pentru sine, a primit în data de câte 15 lei de la călătorii frauduloși

în legătură cu neîndeplinirea actelor ce intră în îndatoririle sale de serviciu referitoare la revizia legitimațiilor de călătorie privind pe aceștia:

În ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, în formă continuată, prevăzută de art. 297 alin. 1 Cod Penal, raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod Penal s-a reținut faptul că, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, aflându-se în exercitarea funcției de șef tren în cadrul S.N.T.F.C. „C.F.R. Călători” S.A., nu a îndeplinit actele referitoare la revizia legitimațiilor de călătorie privind pe cei patru călători frauduloși, costul unei legitimații fiind de 31 de lei și a permis acestora călătoria cu mijloacele de transport pe calea ferată și prin aceasta a cauzat o pagubă S.N.T.F.C. „C.F.R. Călători” S.A., constând în prețul legitimației de călătorie necesar a fi fost eliberată în tren pentru distanța respectivă de deplasare și obținând pentru investigatorul călător fraudulos avantajul patrimonial privind neplata costului călătoriei respective.

Cu privire la stabilirea cuantumului prejudiciului produs în cazul faptelor de abuz în serviciu, s-au reținut, cu privire la călătoria fiecărui călător fraudulos, datele necesare în acest

sens, precum data și ruta călătoriei, cu luarea în considerare a tarifului raportat la clasa de confort respectivă, pentru un bilet de călătorie cu taxare în tren (personal de tren având ca primă obligație în cazul depistării unui călător fraudulos aceea a manifestării intenției emiterii unui astfel de bilet cu taxare în tren – BTT).

Procurorul reține că în cursul urmăririi penale, la data de 11.08.2014, inculpata a depus la dosarul cauzei un înscris constând în chitanța diverse încasări, seria Bnda, nr. 1478951 din 28.03.2014, în valoare de 60 de lei, cu mențiunile „de la patru călători” și „au călătorit la trenul 473 pe relația Brașov – Sinaia”, susținând că astfel justifică suma de 60 de lei „pentru care mă găsesc în dosarul penal amintit”. Procurorul a considerat neîntemeiate apărările inculpatei în sensul că suma de bani necuvenită nu a fost însoțită de aceasta, ci depusă la casieria unității, considerând astfel în urma suplimentării probatoriului în cauză cu adresa nr. BC 2 1/7512/04.11.2014 a SNTFC CFR Călători care precizează că respectiva chitanță nu a fost emisă din gestiunea inculpatei șef tren [REDACTAT], ci din gestiunea conductorului de tren [REDACTAT], care a depus chitanța la casele speciale ale CFR abia în data de 29.05.2014, la întoarcerea din turnus, de la trenul 1586, motiv pentru care s-a efectuat cercetarea evenimentului și s-a reținut că respectiva chitanță nu a fost întocmită înainte de data de 29.05.2014 (cercetarea nefiind însă finalizată). Procurorul a motivat că înscrisul respectiv depus la dosarul cauzei de către inculpată a fost constituit pro causa, inculpata intenționând prin această modalitate să justifice primirea sumei de bani de la călătorii frauduloși în scopul de a fi absolvită de răspundere penală.

Mai reține procurorul faptul că, primirea banilor de la călătorii frauduloși fără remiterea, pe loc către aceștia, a legitimațiilor de călătorie în tren, este neregulamentară, din acel moment sumele respective reprezentând plus în gestiune pentru personalul de tren, iar călătorii frauduloși fiind sancționabili pentru lipsa legitimațiilor de călătorie. Mai mult, se arată că, referitor la gestiunea personalului de tren este necesar să existe o concordanță continuă între biletele emise și sumele de bani încasate pentru ele, în timp ce banii personali sunt menționați distinct în carnetul de activitate la intrarea în serviciu, orice neregulă depistată în acest sens constituind abatere disciplinară. În cauză, inculpata, cu ocazia primirii banilor, nu numai că nu a remis niciun bilet călătorilor frauduloși, dar nu a făcut nicio mențiune verbală în acest sens, astfel cum reiese din înregistrarea audio-video și precizările acestor călători, aspect care apare în contradicție vădită cu susținerile acesteia. Se mai precizează că nu interesează destinația finală a sumei de bani primită de inculpată, că nu are relevanță în cauză faptul că suma de bani a fost depusă la casieria unității, deoarece, în momentul primirii banilor de la călătorii frauduloși fără eliberarea vreunui document și permițându-le continuarea călătoriei respective, inculpata și-a însușit întreaga sumă astfel primită în scopul unei anume conduite profesionale, destinația finală a sumelor primite, respectiv folosirea lor ulterioară în scop personal sau în interes de serviciu (pentru împlinirea vreunui plan de încasări sau alte asemenea), neavând importanță sub aspectul existenței infracțiunii de luare de mită, aceasta consumându-se în momentul primirii banilor în legătură cu neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

În cursul urmăririi penale s-a administrat următorul material probatoriu: actele premergătoare cuprinse în procesul – verbal al procurorului din data de 08.06.2011; declarațiile martorilor [REDACTAT] (din 05.11.2012), [REDACTAT] (din 23.07.2012), [REDACTAT] (din 18.10.2012) și procesul –verbal privind consemnarea declarației investigatorului sub acoperire cu numele atribuit [REDACTAT] (din 05.07.2012); procesele-verbale din data de 28.03.2014 25.03.2014 ale investigatorilor, [REDACTAT]; procesul-verbal din data de 03.04.2014 privind redarea situației reținute în mediul ambiental din data de 28.03.2014; procesul-verbal din data de 06.04.2014 privind identificarea făptuitoarei [REDACTAT]; procesul-verbal din data de 05.04.2014 privind stabilirea costului legitimației de călătorie în tren pentru rutele de interes în cauză; înscrisurile comunicate de S.N.T.F.C. „C.F.R. Călători” S.A – Sucursala de Transport Feroviar de Călători București – Serviciul juridic, cu adresa nr. BC 1 .1/1/911/24.06.2014 (fișa postului, sancțiuni disciplinare aplicate inculpatei etc.); alte înscrisuri.

Prin încheierea de cameră preliminară din data de 15.04.2015 s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 471P/2015 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov privind pe inculpata [REDACTAT], a legalității administrării probelor și legalitatea efectuării actelor procurorului și s-a dispus începerea judecării cauzei privind pe inculpata [REDACTAT].

Cercetarea judecătorească

Inculpata nu a solicitat urmarea procedurii simplificate și a consimțit a da declarații în cauză. De asemenea, inculpata a susținut în esență neloialitatea administrării probațiunii și s-a considerat nevinovată de faptele care i se impută.

În declarația sa, inculpata a arătat că a fost abordată pe peron de către o singură persoană care a rugat - o să o lase să urce în tren pentru că trebuie să meargă la o petrecere și a afirmat că nu are bani. Inculpata a reclamat faptul că a fost pusă într-o situație emoțională (generată de faptul că fata care a rugat-o să o lase să meargă la Sinaia semăna cu prietena fiului ei care a decedat), care a determinat-o să o lase să urce în tren. A arătat inculpata că, în tren, mai înainte de Predeal a constatat că ea nu era singură, că erau de fapt patru fete. Aceasta a mai arătat că i-a atras atenția fetei asupra faptului că doar pe ea a fost de acord să o lase și le-a cerut să-și pregătească banii de bilet, fetele au scos câte 15 lei fiecare supunându-i că nu au bani mai mulți. În continuare inculpata a menționat că a discutat cu colegul său [REDACTAT] și au hotărât să tăie chitanță pe suma strânsă de 60 de lei, chitanță cu mențiunea „ diverse încasări”, pentru că, suma era mai mică decât costul legitimațiilor de călătorie emise în tren pentru distanța Brașov Sinaia. Inculpata a declarat că intenția lor a fost aceea de a tăia chitanță și apoi de a le coborî pe fete la Predeal, însă acest lucru nu s-a întâmplat pentru că fetele au insistat să le lase să meargă până la Sinaia spunând că nu au alți bani și nu o să mai poată ajunge cu altceva până la Sinaia, iar inculpata a cedat rugămintelor acestora.

În ce privește faptul că suma de 60 de lei a fost înscrisă într-o chitanță din tipizatul aflat în gestiunea colegului, conductor de tren, [REDACTAT], inculpata a arătat că, fiind o echipă se ajutau reciproc pentru a realiza, lunar, încasări în tren, până la nivelul impus de angajator.

În cursul judecării, instanța a procedat la audierea investigatorilor cu identitate reală în condițiile art. 148 al 8 Cod procedură penală și la audierea martorului [REDACTAT], conductorul de tren din a cărui gestiune a fost emisă chitanța diverse încasări (CDI) nr. 1478951 datată 28.03.2014.

În declarația sa, martorul [REDACTAT] a expus modul în care s-au petrecut evenimentele în data de 28.03.2014 dar și care erau circumstanțele în care își desfășurau activitatea. Astfel, martorul a arătat că a însoțit-o pe [REDACTAT] în turul pentru revizia legitimațiilor de călătorie, au ajuns în vagonul în care erau cele patru fete, iar inculpata a inițiat o discuție cu acestea în cadrul căreia le-a cerut banii pentru bilete ori actele de identitate, însă acestea au spus că nu au acte și nici bani mai mulți rugându-se de inculpată să fie lăsate să meargă până la Sinaia. Hotărârea de a tăia chitanță din tipizatul CDI aflat în gestiunea sa a fost motivată de faptul că avea încasări mult sub limita impusă de angajator.

Despre modul în care a procedat ulterior emiterii chitanței, martorul arată că a pus suma de bani în exemplarul 2 al chitanței și originalul s-a întors și l-a pus pe masa fetelor. Martorul a arătat de asemenea că, a uitat să depună la casierie suma de bani, care a rămas în geantă și pe care a descoperit-o abia când a mai emis o chitanță pentru bagaj voluminos și apoi a depus-o la casierie. Martorul a precizat că de obicei se întâlneau cu situații în care călătorii fără bilet lăsau legitimațiile de călătorie/ chitanțele de plată în tren pe măsuțe, că nu apelau la serviciile poliției TF întrucât deseori s-a întâmplat ca echipajele să fie plecate din stație și nu își permiteau să întârzie trenul datorită rangului acestuia.

Investigatorii cu identitate reală audiați în condițiile art. 148 al 8 Cod procedură penală au arătat în declarațiile lor următoarele:

[REDACTAT] a arătat că, au abordat-o pe inculpata [REDACTAT] pe peron, în gara Brașov și au rugat-o să le lase să meargă până la Sinaia spunându-i că nu au banii necesari pentru călătorie, iar inculpata le-a indicat un vagon. Despre împrejurările în care au acționat, martora

arată că nu își amintește dacă, la momentul abordării inculpatei, investigatorii formau un grup compact sau nu ori care dintre investigatori a discutat cu inculpata sau dacă au discutat toate patru, dar a precizat că, de regulă, acționau toate patru. A mai arătat martora faptul că, la puțin timp după ce trenul s-a pus în mișcare, inculpata a venit însoțită de colegul ei, că fiecare dintre cele patru au pus pe una din mese câte 15 lei, că inculpata a luat toți banii și i-a băgat în buzunar dar nu a tăiat bilete, precum și că, nu a fost nicio discuție relativ la faptul că ar trebui să aștepte emiterea legitimațiilor de călătorie. Martora a declarat că inculpata nu a cerut bani dar, din modul în care s-au comportat atât ea cât și colegul ei au înțeles că trebuie să dea bani.

Celelalte martore [REDACTED] nu au relevat aspecte în plus, declarațiile lor sunt asemănătoare, niciuna nu își reamintește care dintre ele au abordat-o pe inculpată, arătând doar cum acționau de obicei, faptul că ele conveneau anterior asupra sumei de bani pe care o ofereau, nu își reamintesc să fi fost vreo discuție între inculpată și colegul ei, după cum nu știu dacă banii au fost remiși de către inculpată colegului său. În ce privește modalitatea și momentul în care au încheiat procesele verbale de consemnare a activității desfășurate, martorele au arătat că încheiau procesele verbale de obicei seara la încheierea programului sau cel târziu în dimineața zilei următoare dacă activitatea se termina noaptea târziu.

În cursul cercetării judecătorești s-a solicitat părții civile SNTFC CFR Călători București Stația Grivița a comunica instructajele care au stat la baza instruirii personalului în cadrul Școlii personalului, iar cu adresa nr. 8363/10.06.2015 instituția a comunicat planul de instructaj profesional periodic și fișa individuală de instruire profesională teoretică a inculpatei [REDACTED], toate acestea în raport de apărarea formulată de inculpată în sensul că a procedat în modalitatea în care li s-a cerut la instructajele periodice. De asemenea s-a solicitat unității amintite a comunica numele șefului de tură din perioada de referință pentru personalul de tren pe trenul IC 470 relația Simeria București, în scopul de a verifica apărarea inculpatei relativ la faptul că, de regulă nu erau controlate imprimările la stația de formare de către aceștia. SNTFC CFR Călători București nu a comunicat însă datele solicitate ci, a comunicat datele de identificare ale persoanelor care au ocupat funcția de șef de tren în perioada de referință, prin aceasta arătând că nu existau șefi de tură la stația de formare a trenului, Stația Grivița.

Examinând cauza în raport de actele dosarului și probele administrate în cauză instanța reține următoarele:

Persoanele din cadrul S.N.T.F.C. „C.F.R. Călători” S.A. care ocupă funcții de conductor tren și șef tren, au atribuții de constatare și sancționare a contravențiilor, potrivit art. 4 și 5 din H.G. nr. 203/1994 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind transporturile pe căile ferate române, republicată.

Inculpata [REDACTED] a îndeplinit în cadrul SNTFC CFR Călători București Stația Grivița funcția de șef de tren și în perioada de referință, a alcătuit partida trenului IC 473 pe relația București - Simeria și retur. Potrivit fișei postului (f 111-114 dup), aceasta avea ca atribuții principale, să trateze călătorii constatați în tren fără legitimații de călătorie sau cu legitimație de călătorie incompletă, să verifice identitatea titularilor de legitimații nominale, să verifice legitimațiile de călătorie să fie valabile la trenul, clasa și data respectivă, să facă revizia legitimațiilor de călătorie imediat după plecarea trenului din stația de formare sau stația din parcurs, să patruleze permanent prin sectorul său de activitate pentru a verifica și trata toți călătorii care urcă în tren din toate punctele prevăzute cu oprirea trenului și pentru a sesiza cu ușurință pătrunderea în sector a unui călător fraudulos provenind din sectoarele adiacente deservite de ceilalți conductori, să solicite sprijin organelor de poliție din tren sau la prima stație cu post de poliție TF pentru identificarea călătorilor ce trebuie tratați pentru nereguli de la normele de transport și să se preocupe permanent de creșterea veniturilor la calea ferată, iar pentru orice neregulă, precum afluența de călători, greutăți întâmpinate în colaborarea cu organele de poliție TF referitoare la predarea călătorilor frauduloși care nu pot fi identificați, face raport de eveniment și îl înaintează spre înregistrare șefului de tură de la comanda proprie sau din parcurs.

Din fișa postului rezultă că la prezentarea la serviciu, șeful de tren semnează condica de prezență numai după ce este verificat de șeful de tură de la comanda personalului de tren privind starea și ținuta, rechizitele și imprimarele din dotare, suma de bani personali declarată și menționarea acesteia în condica și carnetul de activitate, verificarea cu fiola alcoolscoap sau aparatul Well și existența autorizațiilor de lucru. Sumele de bani găsite în plus și neînscrise în carnetul de activitate se fac venit la SNTFC cu CDI (V.15).

Inculpata este acuzată, în prezenta cauză, că nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în sensul că, nu a emis legitimații de călătorie pentru patru călători frauduloși, investigatori cu identitate reală, autorizați de procuror a comite fapte similare laturii obiective a unor infracțiuni de corupție, precum și infracțiuni de dare de mită respectiv să promită, să ofere sau după caz să dea bani sau alte foloase funcționarilor respectivi.

De asemenea, este acuzată de faptul că a primit pentru sine și în scopul încălcării atribuțiilor de serviciu suma de câte 15 lei de la fiecare dintre investigatorii autorizați.

Sub aspectul laturii obiective, la infracțiunea de luare de mită una dintre variantele sub care se poate prezenta elementul material constă într-o acțiune de primire de bani sau alte foloase necuvenite. A primi înseamnă a lua în posesie. Primirea implică o dare corelativă și prin urmare inițiativa aparține mituitorului. Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea de luare de mită se comite cu intenție directă sau indirectă. Mobilul este de regulă dorința subiectului activ de a obține câștiguri ilicite.

În ce privește infracțiunea de abuz în serviciu aceasta ocrotește relațiile sociale privitoare la buna desfășurare și realizare a activității de serviciu în mod cinstit și corect, precum și relațiile sociale privind apărarea cetățenilor împotriva abuzurilor funcționarilor publici. Elementul material al laturii obiective se manifestă fie printr-o inacțiune-neîndeplinirea unui act, fie printr-o acțiune- îndeplinirea defectuoasă a unui act. Activitățile incriminate comise sau omise trebuie comise în cadrul atribuțiilor de serviciu care decurg din contractul de muncă și sunt incluse în fișa postului.

Sub aspectul laturii subiective se poate comite cu aceeași formă de vinovăție ca și luarea de mită respectiv intenție directă sau indirectă făptuitorul prevăzând că acțiunea/inacțiunea săvârșită aduce atingere intereselor legale ale unei persoane și urmărește și acceptă realizarea acestui rezultat, întrucât săvârșirea faptei din culpă întrunește elementele constitutive ale neglijenței în serviciu.

Încadrarea juridică a faptelor de care este acuzată inculpata nu comportă discuții sub aspectul subiectului activ sau pasiv, al calității inculpatei de funcționar public în sensul legii penale, ori al săvârșirii activităților incriminate în cadrul atribuțiilor de serviciu.

Discuții comportă însă probațiunea care s-a efectuat în prezenta cauză și care nu conduce la concluzia, dincolo de orice îndoială, a vinovăției inculpatei.

Probele pe care se bazează acuzarea sunt procesele verbale în care investigatorii autorizați cu identitate reală au consemnat rezultatul activității din data de 28.03.2014, imaginile video reprezentând înregistrarea autorizată a activității investigatorilor din data de 28.03.2014 pe trenul IC 470 și înregistrări constând în fișa postului,deciziile de sancționare administrativă a inculpatei și copia dosarului de cercetare administrativă a martorului Dumitriu Ion Vasile, matca chitanței diverse încasări seria Bnda nr.1478951 datată 28.03.2014 și depusă la casieria RTFC București Stația Grivița în 29.05.2014.

Ceilalți martori la care face referire rechizitoriul constituie probe indirecte, care susțin teza unui comportament notoriu al angajaților societății persoană vătămată.

O persoană nu poate fi condamnată numai pentru că face parte din aceeași categorie profesională și de aceea activitatea acesteia trebuia amănunțit cercetată pentru a nu fi nici un dubiu asupra faptului că își crease un obicei de a acționa în modul în care a făcut-o la acțiunea investigatorilor.

Modalitatea de investigare utilizată de procuror în prezenta cauză este permisă de noua lege procesual penală, întrucât este de natură să releve comiterea de fapte, întrucât altă modalitate de investigare nu există sau alte probe sunt greu sau foarte greu de administrat. Legiuitorul a instituit însă și o garanție că metoda de investigare nu va fi folosită pentru a

provoca comiterea de fapte penale, stipulând în art.103 al 2,3 Cod procedură penală că o soluție de condamnare nu se poate întemeia în mod determinant pe declarațiile investigatorilor.

Este de subliniat faptul că procese verbale întocmite de investigatori, nu reprezintă o probă suplimentară față de declarațiile acestor martori protejați, ci acestea reprezintă modalitatea în care investigatorul, care a fost autorizat chiar de procuror să efectueze acele investigații, relatează activitățile la care a participat.

Față de faptul că acești investigatori, au participat la mai multe activități ce aveau ca obiect identificarea angajaților SNTFC CFR care își încălcau atribuțiile de serviciu și care luau mită, pentru a putea identifica o situație de notorietate despre care se susține că ar crea pierderi majore societății persoană vătămată, instanța a procedat la audierea acestora, în condițiile art.148 alin 8 Cod procedură penală, considerând că, erau cei mai în măsură a descrie în amănunt fapta, să justifice de ce imaginile înregistrate în mediul ambiental surprind numai momentul oferirii sumelor de bani și nu și activitatea inculpatei anterior și ulterior acestui moment.

Așa cum am arătat mai sus, martorul [REDACTED] a relatat starea de fapt, diferit de modul în care s-a reținut în actul de sesizare al instanței, făcând vorbire de o discuție care a avut loc între inculpata [REDACTED] și investigatori în cadrul căreia inculpata a reproșat persoanei care a abordat-o pe peron faptul că doar acesteia a fost de acord să îi permită călătoria la Sinaia și nu și celorlalte trei persoane, cărora le-a cerut banii pentru emiterea biletelor în tren. A menționat martorul că persoanele au afirmat că nu au bani și nici acte de identitate și au afirmat că în situația în care le vor coborî din tren nu mai pot ajunge la Sinaia. A mai arătat martorul că împreună cu inculpata s-au retras și au discutat ce aveau de făcut în condițiile date, și au hotărât a consemna suma primită într-o chitanță diverse încasări, din tipizatul aflat în gestiunea sa pentru că, dintre ei doi el era cel cu încasările cele mai mici.

Declarația martorului se coroborează cu declarația inculpatei și nu există nici un motiv pentru a considera că este subiectivă și s-ar impune înlăturarea atâta vreme cât nu există dovada contrară.

Instanța reține că, în materia infracțiunilor de corupție probațiunea trebuie să fie de natură a nu încălca echitatea procedurii. Infracțiunile de corupție sunt greu sau dificil de probat având în vedere că acestea implică de regulă doi autori distincți a două infracțiuni diferite - dare și luare de mită - persoane, care, de regulă nu au interesul să divulge fapta, când folosul este transmis pentru un lucru nelegal. Faptele sunt petrecute în unele cazuri în timp îndelungat, trebuie reconstituite, intervenind și problematica valorii probatorii a declarațiilor martorilor, care în această materie sunt de regulă probe indirecte, iar împrejurările dovedite cu aceste depoziții sunt fapte probatorii, și nu fapte principale.

Din principiul prezumției de nevinovăție rezultă că interpretarea probelor în materie penală se raportează la standardul „in dubio pro reo”, ceea ce implică și condiția certitudinii, a convingerii certe a vinovăției. Totodată, administrarea echitabilă a probelor, ca parte a dreptului la un proces echitabil, ocupă un loc preeminent într-o societate democratică și nu poate fi sacrificată în favoarea eficienței luptei împotriva corupției.

Una dintre metodele de investigare a infracțiunilor de corupție este utilizarea investigatorilor sub acoperire sau cu identitate reală și a colaboratorilor. Legea reglementează și o procedură de simulare a comportamentului infracțional constând în promiterea, oferirea sau, după caz darea de bani sau alte foloase unui funcționar, în condițiile prevăzute la art. 289 Cod penal procedură în scopul neîndeplinirii/îndeplinirii defectuoase de către acesta a atribuțiilor de serviciu, care este supusă autorizației procurorului și care în prezenta cauză respectă criteriile de legalitate aspect analizat cu ocazia examenului de legalitate în camera preliminară.

Utilizarea acestor tehnici speciale de investigație nu sunt incompatibile cu dreptul la un proces echitabil, însă utilizarea acestor tehnici ascunse trebuie să aibă limite clare, pentru a nu provoca săvârșirea faptelor în scopul obținerii probelor.

De altfel, art. 101 alin. 3 Cod procedură penală interzice organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșască ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii de probe." Sintagma „a determina” presupune o instigare la comiterea infracțiunii (îndemn, încurajare, în sensul reglementării

forme de participare a instigării prevăzute de art. 47 Cod penal), dar considerăm că intră sub incidența textului de lege de mai sus și provocarea sub forma vicleniei, înșelăciunii, în urma căreia persoanei i se sugerează într-un mod neechivoc săvârșirea unei infracțiuni.

Se comite o instigare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea unei fapte penale care, fără aceasta intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata o infracțiune, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală.

Reținem atitudinea investigatorilor ca fiind una provocatoare în prezenta cauză întrucât situația presupus infracțională tinde să fie probată tocmai prin acțiunea investigatorilor respectiv solicitarea emanând de la chiar persoanele ce aveau sarcina de a descoperi infracțiunea, dar și pentru că lipsește orice indiciu că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție.

Astfel, așa cum am afirmat, inculpata a arătat că a fost abordată de o singură persoană care a impresionat-o nu pentru că ar fi avut un anume comportament ci, datorită amprentei pe care o lăsase asupra sa un eveniment trist și marcant din viața sa. Nici una dintre martorele investigatori nu a putut preciza care dintre ele a vorbit cu inculpata pe peron și nici dacă s-au comportat astfel încât să fie evident că sunt împreună, ci au relatat aspecte cu titlu general, făcând referire cum se desfășurau activitățile de investigare „de obicei”.

Chiar dacă poate fi înțeles faptul că după doi ani de zile în condițiile în care acțiunile se desfășoară zilnic și vizează mai multe persoane, amintirea unui anume eveniment nu mai este atât de proaspătă, subliniind faptul că, fiecare activitate are specificul ei și fiecare persoană investigată are modul propriu de reacție constatăm că, ar fi trebuit ca procesele verbale încheiate de investigatori, la încheierea activității, să fie mult mai amănunțite și însoțite de imagini care să nu lase loc de îndoială.

În aceeași ordine de idei, cu toate că legea permite folosirea acestei metode de investigare și un judecător a autorizat supravegherea activităților inculpatei în mediul ambiental, comportamentul provocator al investigatorului nu este permis. Astfel, investigatorii ar fi trebuit să nu abordeze inculpata pe peron ci să urce în tren întrucât erau autorizați să comită contravenții și să supravegheze activitatea personalului de tren potrivit autorizației, iar la solicitarea membrilor personalului de tren de a prezenta biletele să procedeze potrivit autorizației respectiv să ofere bani.

Inculpata [REDACTED] au arătat în ce situație a fost pusă inculpata și subliniem faptul că acuzarea nu a făcut proba contrară, aceea de a se fi pusă în situația de nu putea acționa potrivit atribuțiilor sale de serviciu respectiv de a încheia procese verbale de contravenție întrucât călătorii frauduloși au afirmat că nu posedă acte de identitate, lipsa de eficiență a coborârii persoanelor în proxima stație, pentru că oricum călătoria acestora se încheia acolo, faptul că a trebuit să decidă între a apela la sprijinul poliției TF din proxima stație, caz în care s-ar fi putut ca echipajul să nu fie la sediul din stație ci pe teren, iar trenul cu rang înalt ar fi fost întârziat nejustificat ceea ce oricum ar fi însemnat sancțiune administrativă și soluția aleasă de a consemna suma de bani, oferită de investigatori, într-o chitanță diverse încasări, chiar din gestiunea colegului conductor de tren.

Referitor la acest aspect, instanța constată că probele administrate în cauză nu au relevat o altă stare de fapt decât cea reținută. Faptul că în raportul său, casierul de la Stația Grivița primind chitanța diverse încasări în discuție, a menționat că „am contat CDI 1478951 cu data de 29.05.2014 pentru a putea scoate corect raportul” nu înseamnă că Dumitriu Ion Vasile a întocmit chitanța ulterior și a antedatat-o. Dacă s-ar fi făcut controlul imprimatelor la plecarea din stație tipizatul CDI ar fi trebuit să poarte ștampila șefului de tură/ personalului din conducerea stației. Afirmările făcute de persoanele din conducerea stației cu ocazia cercetării administrative cu atât mai mult cu cât aceasta nu a fost finalizată nu au decât valoarea unor indicii relativ la o eventuală încălcare a atribuțiilor de serviciu.

Analiza abuzului în serviciu de care este acuzată aceasta trebuie să pornească în primul rând de la fișa postului fără să ignorăm însă circumstanțele în care s-au produs evenimentele.

Procurorul a menționat în rechizitoriu faptul inculpata, cu ocazia primirii banilor, nu numai că nu a remis niciun bilet călătorilor frauduloși (fapt explicat atât de inculpată cât și martor prin aceea că fetele au afirmat că nu au bani), dar nu a făcut nicio mențiune verbală în acest sens, și se afirmă că aceste aspecte rezultă din înregistrarea audio-video și precizările acestor călători. Înregistrarea audio-video nu este însă de natură să susțină acuzarea întrucât durează doar 27 de secunde și surprinde doar momentul în care inculpata primește suma de bani și o bagă în buzunar sau geantă. Este greu de crezut că nu a avut loc nici măcar o discuție între investigatori și membri personalului de tren, ori care ar fi fost aceasta ea trebuia surprinsă, după cum trebuia surprins momentul anterior al abordării pe peron și apoi cel ulterior pentru a surprinde comportamentul inculpatei. Mai mult se constată că procesele verbale încheiate de investigatori consemnează doar faptul că inculpata a fost abordată pe peron și că la momentul la care a sosit însoțită de coleg i s-au înmănat câte 15 lei. Astfel, planează dubiul asupra faptului dacă inculpata sau colegul ei au remis originalul chitanței martorilor.

Se arată în rechizitoriu că primirea banilor de la călătorii frauduloși fără remiterea, pe loc către aceștia, a legitimațiilor de călătorie în tren, este neregulamentară, din acel moment sumele respective reprezentând plus în gestiune pentru personalul de tren, iar călătorii frauduloși fiind sancționabili pentru lipsa legitimațiilor de călătorie. Mai mult, se arată că, referitor la gestiunea personalului de tren este necesar să existe o concordanță continuă între biletele emise și sumele de bani încasate pentru ele, în timp ce banii personali sunt menționați distinct în carnetul de activitate la intrarea în serviciu, orice neregulă depistată în acest sens constituind abatere disciplinară.

Instanța observă însă că potrivit fișei postului sumele de bani găsite în plus (la controlul care se presupune că se face la ieșirea din tură) și neînscrise în carnetul de activitate se fac venit la SNTFC cu CDI (V.15). Astfel, reținând că modul în care au acționat investigatorii a fost de natură a provoca inculpata și a o pune în situația de nu putea alege decât tăierea unei chitanțe CDI, singura soluție ce se poate adopta în prezenta cauză este aceea a achitării în temeiul art 16 alin 1 lit c Cod procedură penală.

Pentru adoptarea acestei soluții pledează și faptul că nu există în cauză nici un indiciu din care să rezulte că, în alte situații similare ca cea creată de investigatori, inculpata a acționat la fel. S-au comunicat de către angajator, la cererea procurorului deciziile de sancționare disciplinară și se constată că, în afară de decizia nr. S1/1785/18.06.2013 prin care se constată că în 25.05.2013 nu a depistat și tratat un călător fără bilet pe trenul 1748 urcat în stația Golești pentru stația Tiu și decizia nr. S1/1702/05.06.2013 potrivit căreia sancțiunea s-a aplicat ca urmare a faptului că nu a făcut revizia legitimațiilor de călătorie, restul deciziilor de sancționare - 8 în perioada 2011-2013 sunt emise pentru faptul că inculpata nu a realizat plafonul de încasări impus de angajator. De aici și până la a considera că inculpata a încasat pentru sine sume de bani, pentru că așa se proceda în general ori că și inculpata adopta același comportament notoriu al „nașilor de tren”, apare ca fiind excesiv.

Ca urmare a soluției adoptată cu privire la latura penală a cauzei, acțiunea civilă formulată de SNTFC CFR Călători București va fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

În baza 396 alin 5 Cod procedură penală raportat la art 16 alin 1 lit c Cod procedură penală achită inculpata [REDACTAT], născută la data de 29.01.1970 [REDACTAT]

[REDACTAT] sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită, în formă continuată, prev. de art. 289 alin. 1 Cod Penal, rap. la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod Penal (4 acte materiale) și abuz în serviciu, în formă continuată, prev. de art. 297 alin. 1 Cod Penal, rap. la art. 13² din

Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod Penal (4 acte materiale), ambele cu aplic. art. 38 alin. 1 Cod Penal.

În baza art 397 Cod procedură penală respinge acțiunea civilă formulată de partea civilă SNTCF – CFR Călători SA Sucursala de Transport Feroviar de Călători București.

În baza art.275 alin 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare sunt suportate de stat.
Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 09.02.2016

PREȘEDINTE
ALINA CAMELIA TOCANIE

GREFIER
MONICA MARIAN

Red A.Tocanie/12.02.2016
tehnoled.MM/17.02.2016/5 ex

LumeaJustitiei.ro